

การตั้งทนายความให้จำเลย

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ บัญญัติว่า “ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต หรือในคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่ถูกฟ้องต่อศาล ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ศาลตั้งทนายความให้

★ ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการทนายความ ก็ให้ศาลตั้งทนายความให้

★ ให้ศาลจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่ศาลตั้งตามมาตรา นี้ โดยคำนึงถึงสภาพแห่งคดีและสถานะทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

๑. การตั้งทนายความให้จำเลย

(๑.๑) คดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต หรือในคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันที่ถูกฟ้องต่อศาล (มิใช่ในวันที่จำเลยกระทำความผิดและมีใช้กรณีจำเลยบรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสด้วย)

♥ ก่อนเริ่มพิจารณาศาลต้องถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ศาลตั้งให้ โดยกฎหมายกำหนดเชิงบังคับศาลว่าต้องตั้งทนายให้จำเลย แม้จำเลยจะไม่ต้องการทนายก็ตาม (ฎีกาที่ ๓๑๓๓/๒๕๕๑, ๓๓๐๑/๒๕๔๗)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๖๖/๒๕๓๔

คดีที่มีโทษประหารชีวิต ถ้าจำเลยไม่มีทนาย ศาลต้องตั้งทนายให้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าจำเลยต้องการทนายหรือไม่ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ ทั้งนี้เพื่อความคุ้มครองแก่จำเลยในคดีที่มีโทษประหารชีวิต เมื่อศาลตั้งทนายให้แล้วแต่จำเลยไม่ต้องการทนายก็เป็นเรื่องของจำเลย การที่ศาลชั้นต้นไม่ตั้งทนายให้จำเลย จึงเป็นการพิจารณาที่ไม่ชอบ

(๑.๒) คดีที่มีอัตราโทษจำคุก

☐ ก่อนเริ่มพิจารณาคดีศาลต้องถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการ จึงอยู่ในบังคับที่ศาลต้องตั้งทนายให้

☐ แต่ถ้าศาลถามแล้วจำเลยไม่ต้องการทนาย ศาลชอบที่จะดำเนินคดีต่อไปได้โดยชอบ (ฎีกาที่ ๓๖๕๔/๒๕๔๕)

(๑.๒.๑) คดีอาญาจะมีอัตราโทษจำคุกเบาแค่ไหน แม้จะเป็นคดีที่อยู่ในการพิจารณาของศาลแขวง ศาลก็ต้องปฏิบัติตามป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง (ฎีกาที่ ๕๒๖๐/๒๕๔๘ และที่ ๖๓๒๓/๒๕๔๘)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๕๒๖๐/๒๕๔๘

ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงฯ มาตรา ๔ และ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองแก่จำเลยในการพิจารณาคดีของศาล คดีนี้เป็นคดีที่มีอัตราโทษจำคุก เมื่อจำเลยไม่มีและแถลงต้องการทนายความ จึงเป็นหน้าที่ศาลชั้นต้นที่ต้องตั้งทนายความให้ก่อนเริ่มพิจารณา การที่ศาลชั้นต้นดำเนินคดีไปโดยจำเลยไม่มีทนายความแล้วพิพากษาลงโทษจำเลย จึงเป็นเรื่องที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกระบวนการพิจารณาอันเป็นกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยแม้จำเลยไม่ได้ยกขึ้นอุทธรณ์หรือฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้โดยให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาใหม่ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒๐๘ (๒) ประกอบมาตรา ๒๒๕

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๒.๒) คดีริบทรัพย์สิ้นตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฯ มิใช่เป็นกรณีเนื้อหาความผิด ไม่อยู่ในบังคับที่ศาลต้องสอบถามหรือตั้งทนายให้ผู้ร้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ (ฎีกาที่ ๒๖๑๗/๒๕๔๓)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๒.๓) ความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล ศาลไม่จำเป็นต้องสอบถามผู้ถูกกล่าวหาเรื่องทนายความและตั้งทนายความให้ผู้ถูกกล่าวหา

ฎีกาที่ ๔๕๒๓/๒๕๕๓

บทบัญญัติเรื่องละเมิดอำนาจศาลเป็นกฎหมายพิเศษที่ศาลมีอำนาจค้นหาความจริงได้ โดยการไต่สวนและไม่จำเป็นต้องกระทำต่อหน้าจำเลยดังเช่นการพิจารณาคดีอาญาทั่วไป จึงไม่อาจนำ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง มาใช้บังคับได้ ศาลจึงไม่จำเป็นต้องสอบถามผู้ถูกกล่าวหาเรื่องทนายความและตั้งทนายความให้ผู้ถูกกล่าวหาตามบทบัญญัติดังกล่าว

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๒.๔) หากข้อไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการถามทนายความเป็นเรื่องเล็กน้อยมิได้กระทบต่อความยุติธรรม ศาลสูงอาจไม่จำเป็นต้องยื่นสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นดำเนินการใหม่ก็ได้

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๘๒๘๗/๒๕๕๕

เจตนารมณ์ของ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง เพื่อให้จำเลยมีทนายความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีที่มีอัตราโทษจำคุก แม้ก่อนศาลชั้นต้นอ่านและอธิบายฟ้องและสอบคำให้การจำเลย ศาลชั้นต้นไม่ได้ถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ แต่ในวันนัดฟังคำพิพากษา จำเลยได้แต่งตั้งทนายความ และทนายจำเลยก็ได้ทำหน้าที่ทนายจำเลยตลอดมาจนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาโดยไม่ปรากฏว่าจำเลยเสียเปรียบในเชิงคดี ทั้งนี้ได้เปลี่ยนแปลงคำให้การของจำเลยแต่ประการใด ถือได้ว่าจำเลยยังคงให้การรับสารภาพ คดีจึงไม่มีเหตุจำเป็นต้องยื่นสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นสอบจำเลยเรื่องทนายความ

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๔๖๐/๒๕๔๖

การที่ศาลชั้นต้นสอบถามคำให้การจำเลย โดยไม่ได้สอบถามเรื่องทนายเสียก่อน แม้กระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นจะไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ แต่ในวันสืบพยานโจทก์นัดแรกจำเลยได้แต่งตั้งทนายความเข้ามาว่าต่างให้ และทนายความของจำเลยยังแก้ต่างให้จำเลยทุกนัดจนเสร็จคดี ฉะนั้น จำเลยจึงมีทนายความดำเนินคดีให้แล้ว กรณีไม่มีเหตุจำเป็นที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒๐๘ (๒)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๒.๕) กรณีที่ศาลออกหมายจำคุกคดีถึงที่สุด
ไปนานแล้ว การยื่นสำนวนเพื่อให้จำเลยมี
ทนายความอาจจะทำให้จำเลยเสียสิทธิในฐานะ
นักโทษเด็ดขาดไป ทั้งการให้จำเลยมีทนายความ
ก็ไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง ศาลสูงอาจไม่
เห็นจำเป็นต้องยื่นสำนวนก็ได้ (ฎีกาที่ ๓๒๗๕/
๒๕๕๐)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๒.๖) แม้ในสำนวนไม่ปรากฏใบแต่งตั้ง
ทนาย แต่ทนายจำเลยก็ดำเนินกระบวนการ
พิจารณาตลอดมา ถือได้ว่าจำเลยแต่งตั้ง
ทนายความแล้ว ศาลสูงไม่จำเป็นต้อง
ยื่นสำนวน (ฎีกาที่ ๕๗๖๔/๒๕๕๐)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๓) คำว่า “ก่อนเริ่มพิจารณา” หมายถึง ก่อนเริ่มพิจารณาเนื้อหาของความผิด

ฎีกาที่ ๘๘๑/๒๕๐๕ (ปชญ.)

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ บัญญัติให้ศาลสอบถามจำเลยเรื่องทนาย ถ้าจำเลยไม่มีทนายและจำเลยต้องการ ก็ให้ศาลตั้งทนายให้จำเลยเสียก่อนเริ่มพิจารณา การถามคำให้การจำเลยก็เป็นการพิจารณา ถ้าศาลสอบถามคำให้การจำเลยก่อนสอบถามเรื่องทนาย ก็ย่อมเป็นการไม่ชอบ แต่ก็ไม่ใช่จำเป็นต้องให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ในเมื่อศาลฎีกาเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรที่จะให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ ...

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

... ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ บัญญัติขึ้นเพื่อให้จำเลยมีทนายต่อสู้คดีที่เป็นความผิดอุกฉกรรจ์ มีอัตราโทษจำคุกตามที่ระบุไว้ มิใช่หมายความรวมถึงโทษที่จำเลยจะพึงได้รับจากการเพิ่มโทษฐานไม่เจ็ดหลายด้วย การที่จำเลยจะถูกเพิ่มโทษหรือไม่เป็นคนละส่วนกับกรณีความผิดที่จำเลยถูกฟ้องร้อง ฉะนั้น แม้จำเลยจะให้การก่อนที่ศาลสอบถามจำเลยเรื่องทนาย คำให้การนั้นก็ไม่ใช่ไป ทั้งตามรูปคดีก็ไม่มีเหตุน่าสงสัยว่าคำให้การของจำเลยในข้อนี้จะไม่เป็นความจริง คำรับของจำเลยในข้อเคยต้องโทษและพ้นโทษ จึงรับฟังเพื่อเพิ่มโทษจำเลยได้

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๔) หากจำเลยแถลงไม่ต้องการทนายความแล้ว แต่เมื่อถึงวันนัดพิจารณา จำเลยต้องการทนายความ ย่อมเป็นหน้าที่ศาลที่ต้องตั้งทนายความให้จำเลย

ฎีกาที่ ๒๐๖๗/๒๕๒๐

ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปนั้น แม้ในวันสอบถาม ทำให้การจำเลยได้แถลงว่าจะหาทนายเอง แต่เมื่อถึงวันสืบพยาน โจทก์ จำเลย หาทนาย ไม่ได้และแถลงขอให้ศาลหาทนายให้และขอเลื่อนการพิจารณาไป ศาลก็ชอบที่จะตั้งทนายให้จำเลยและตั้งเลื่อนการพิจารณาไปก่อน การที่ศาล ชำต้นสั่ง ไม่อนุญาตให้จำเลยเลื่อนคดีแล้วสืบพยาน โจทก์จำเลย ไปจนเสร็จ ลั้น โดยจำเลยไม่มีทนายแก้ต่างนั้น เป็นการไม่ชอบด้วยกระบวนการพิจารณา

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๕) หากศาลไม่ตั้งทนายความให้จำเลย ตามที่ร้องขอ แต่ดำเนินกระบวนการ พิเคราะห์ต่อไป เช่นนี้ จำเลยต้องร้อง ขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิด ระเบียบภายในกรอบเวลาที่กฎหมาย กำหนด

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๘๖๐/๒๕๕๓

จำเลยขอให้ศาลชั้นต้นแต่งตั้งทนายความให้ตลอดมาจนกระทั่งสืบพยานจำเลยเสร็จ แต่ศาลชั้นต้นก็ไม่ได้แต่งตั้งทนายความให้ ซึ่งหากจำเลยเห็นว่าการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง จำเลยต้องยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อให้ศาลชั้นต้นเพิกถอนกระบวนการพิจารณาดังกล่าวไม่ช้ากว่า ๘ วัน นับแต่วันทราบกระบวนการพิจารณานั้น ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗ ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕ แต่จำเลยยื่นคำร้องเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด คำร้องของจำเลยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๖) ผลจากการเพิกถอนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ต้องดำเนินการใหม่เพื่อให้จำเลยมีทนายความตั้งแต่แรก จะตั้งทนายความหลังจากสืบพยานโจทก์ไปแล้ว หรือให้ทนายจำเลยถามค้านพยานโจทก์ที่สืบไปแล้วไม่ได้ (ฎีกาที่ ๕๐๐๑/๒๕๔๓) และที่ ๘๓๖๖/๒๕๔๔)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

(๑.๓) ศาลสูงจะแก้ไขข้อผิดพลาดที่ศาลชั้นต้นไม่ได้สอบถามจำเลยเรื่องทนาย โดยจดรายงานให้ศาลชั้นต้นสอบถามจำเลยใหม่แล้วส่งสำนวนคืนศาลสูงเพื่อพิจารณาพิพากษาไม่ได้ (ฎีกาที่ ๓๔๔/๒๕๔๕)

การตั้งทนายความให้จำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๔๔/๒๕๔๕

โจทก์ฟ้องคดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ แต่ในการพิจารณาคดีก่อนถามคำให้การจำเลย ศาลชั้นต้นมิได้สอบถามจำเลยเรื่องทนายความตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๓ วรรคสอง จึงเป็นเรื่องที่ศาลชั้นต้นมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติดังกล่าวอันเป็นกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบ และทำให้จำเลยเสียเปรียบ แม้ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ มีคำสั่งในรายงานกระบวนการพิจารณา ให้ศาลชั้นต้นสอบถามจำเลยเรื่องทนายความแล้วให้ส่งสำนวนคืนศาลอุทธรณ์ภาค ๘ เพื่อพิจารณาพิพากษา ก็ไม่อาจแก้ไขกระบวนการพิจารณาที่เสียไปแล้วตั้งแต่ต้นให้กลับมาเป็นชอบด้วยกฎหมายได้ ศาลฎีกาให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

๒. การสอบถามคำให้การจำเลย

(๒.๑) ศาลต้องสอบถามเรื่องทนายความก่อนสอบถามคำให้การจำเลย หากศาลมิได้สอบถามเรื่องทนายจำเลย แต่ก้าวล่วงไปถึงการพิจารณาสอบถามคำให้การของจำเลยไปเลย เป็นการมิชอบ (ฎีกาที่ ๓๐๑๗/๒๕๔๑)

(๒.๒) จำเลยแถลงรับข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่เนื้อหาความผิดก่อนสอบถามเรื่องทนายความ ชอบที่ศาลจะรับฟังได้ ไม่มีเหตุที่ศาลสูงต้องย้อนสำนวน

✿ สอบถามเรื่องวันที่จำเลยพ้นโทษ หรือเคยต้องโทษมาก่อน (ฎีกาที่ ๑๕๕/๒๕๑๑ และที่ ๘๗๒/๒๕๐๕)

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

(๒.๓) แม้ศาลชั้นต้นพลั้งเพลอมิได้สอบถามคำให้การจำเลย แต่ในชั้นสืบพยาน จำเลยเบิกความว่าไม่ได้ทำผิด ย่อมถือว่าจำเลยปฏิเสธ ศาลสูงไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวน (ฎีกาที่ ๔๖๕/๒๕๐๕)

(๒.๔) ศาลอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง เมื่อจำเลยให้การแล้ว แม้ต่อมาจะมีการเลื่อนการพิจารณาออกไปและจำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่ ศาลก็ไม่จำเป็นต้องอ่านและอธิบายฟ้องกับสอบถามคำให้การจำเลยซ้ำอีก

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๒๓๖๑/๒๕๖๔

ในวันนัดสอบคำให้การและตรวจพยานหลักฐาน ศาลชั้นต้นได้อ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังและสอบถามคำให้การแล้ว จำเลยให้การปฏิเสธ แม้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้เลื่อนการตรวจพยานหลักฐานและสอบคำให้การออกไป ศาลชั้นต้นไม่จำเป็นต้องอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังและสอบถามคำให้การซ้ำอีก ส่วนที่จำเลยยื่นคำให้การขอถอนคำให้การเดิมที่ปฏิเสธแล้วให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า “สำเนาให้โจทก์ รับเป็นคำให้การของจำเลย” มีผลเป็นการอนุญาตให้จำเลยถอนคำให้การเดิมที่ปฏิเสธ และให้การใหม่เป็นรับสารภาพ โดยมีต้องสอบถามคำให้การต่อหน้าโจทก์จำเลยอีก

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

(๒.๕) คดีอาญาจำเลยมีหน้าที่นำพยานมาสืบภายหลัง จึงไม่จำเป็นต้องซักค้านพยาน โจทก์ไว้ก่อนเหมือนกับในคดีแพ่งตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๘๕ ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕ (ฎีกาที่ ๘๓๑๔/๒๕๔๕)

(๒.๖) คดีความผิดต่อส่วนตัว เป็นหน้าที่โจทก์นำสืบให้ เห็นว่ามีการร้องทุกข์หรือยื่นฟ้องภายใน ๓ เดือน นับแต่วันรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด **แม้จำเลยจะมีได้ ให้การต่อสู้เรื่องอายุความก็ตาม** (ฎีกาที่ ๑๐๓๕/๒๕๔๐)

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

(๒.๗) คำให้การของจำเลยที่ต่อสู้ว่าการกระทำของตนนั้น มีลักษณะที่กฎหมายยกเว้นความผิด ยกเว้นโทษ ย่อมถือว่าเป็นคำให้การพิเศษฟ้องโจทก์ทั้งสิ้น (ฎีกาที่ ๑๓๒๐/๒๕๑๓)

(๒.๘) โจทก์ฟ้องลักทรัพย์หรือรับของโจร หากจำเลยให้การรับสารภาพ ต้องชัดเจนว่ารับสารภาพในข้อหาใด โดยถือเป็นหน้าที่ของศาลที่ต้องสอบถามให้ชัดเจน (ฎีกาที่ ๘๘๕๘/๒๕๕๕)

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๖๐๐๗/๒๕๕๖

เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งประทับฟ้องคดีโจทก์ไว้พิจารณา ศาลชั้นต้นมีหน้าที่อ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง และถามว่าจำเลยกระทำความผิดหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๒ วรรคสอง คดีนี้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานลักทรัพย์หรือรับของโจรฐานใดฐานหนึ่ง ศาลชั้นต้นอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังแล้ว จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นต้องสอบถามด้วยว่าจำเลยจะให้การรับสารภาพฐานลักทรัพย์หรือรับของโจร แล้วพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดนั้น แต่ศาลชั้นต้นมิได้สอบถามให้ชัดเจนกลับพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานลักทรัพย์ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยให้การรับสารภาพในความผิดฐานดังกล่าว การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นในส่วนนี้จึงไม่ชอบ และมีผลให้กระบวนการพิจารณาถัดมา ตลอดจนคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๕ จึงไม่ชอบไปด้วย

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

หมายเหตุ แต่ถ้ามีความชัดเจนว่าจำเลยรับสารภาพในข้อหาใด ย่อมรับฟังได้ว่าจำเลยให้การรับสารภาพในข้อหา นั้น

ฎีกาที่ ๕๘๘๘/๒๕๕๘

แม้คำให้การจำเลย มีข้อความว่า จำเลยรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ทั้งสิ้น โดยไม่ได้ระบุว่าจำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาลักทรัพย์หรือข้อหา รับของโจรก็ตาม แต่ศาลชั้นต้นได้สอบคำให้การจำเลยดังกล่าวแล้ว โดยศาลชั้นต้นได้บันทึกไว้ด้านบนซ้ายของคำให้การจำเลยดังกล่าวว่า สอบจำเลยแล้วยืนยันให้การรับสารภาพข้อหาลักทรัพย์ นอกจากนี้ศาลชั้นต้นได้อ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง จำเลยให้การรับสารภาพข้อหาลักทรัพย์ แต่ให้การปฏิเสธข้อหา รับของโจร โดยจำเลยลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาด้วย จึงฟังได้ว่าจำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาลักทรัพย์

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

(๒.๕) โจทก์ฟ้องหลักทรัพย์หรือรับของโจร หากจำเลยรับสารภาพฐานใดฐานหนึ่งแล้ว โจทก์จะขอนำสืบหรืออุทธรณ์ฎีกาว่าจำเลยกระทำผิดอีกฐานหนึ่งไม่ได้ (ฎีกาที่ ๑๕๕๗/๒๕๑๕ (ปชญ))

 การที่โจทก์ฟ้องฐานหลักทรัพย์หรือรับของโจร แสดงว่าหากจำเลยรับในข้อหาใดแล้ว โจทก์ย่อมพอใจ ฉะนั้น ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพในข้อหารับของโจรแล้ว โจทก์จะมาขอสืบพยานอีกว่าจำเลยกระทำผิดฐานหลักทรัพย์อีกไม่ได้

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๖๗๕/๒๕๔๓

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานหลักทรัพย์หรือรับของโจรฐานใดฐานหนึ่ง เมื่อศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยฐานรับของโจรต้องถือว่าศาลได้พิพากษาลงโทษจำเลยเต็มตามความประสงค์ของโจทก์แล้ว โจทก์ย่อมไม่อาจฎีกาโต้แย้งคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์เพื่อให้ลงโทษจำเลยเป็นอย่างอื่นได้อีก และเมื่อคดีเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่าจำเลยกระทำผิดฐานรับของโจร จำเลยจึงต้องรับผิดชอบเงินที่จำเลยรับไว้ใน การกระทำผิดฐานรับของโจรและยังไม่ได้คืนให้แก่ผู้เสียหายเท่านั้น หากยังต้องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินตามฟ้องไม่ การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำเลยคืนเงินจำนวนเต็มตามฟ้องให้แก่ผู้เสียหายนั้นยังไม่ถูกต้อง ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไข

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

(๒.๑๐) ศาลสอบคำให้การจำเลยไม่ตรงตามเวลาที่กำหนดนัด ไม่มีผลทำให้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ฎีกาที่ ๒๐๓๘/๒๕๔๕

การที่ศาลชั้นต้นนัดพร้อมเพื่อสอบคำให้การจำเลยเวลา ๕ นาฬิกา แต่เลื่อนมาสอบในเวลา ๑๓.๓๐ น. แม้ไม่ได้จดยางานกระบวนการพิจารณา แต่ศาลชั้นต้นก็ดำเนินกระบวนการพิจารณาในเวลา ๑๓.๓๐ น. ต่อหน้าจำเลย โดยได้อ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง และถามจำเลยว่ากระทำผิดจริงหรือไม่ แล้วจดยางานกระบวนการพิจารณาไว้ ถือได้ว่าได้ปฏิบัติตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๒ โดยชอบแล้ว ...

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

... ทั้งคดีนี้โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำผิดฐานลักทรัพย์หรือรับของโจร ซึ่งมีใช้ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป หรือ โทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพฐานรับของโจร ศาลยอมพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปได้ตามมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ฉะนั้น การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นตั้งแต่วันที่ ๑๓.๓๐ น. แม้ทนายจำเลยที่จำเลยเตรียมไว้ได้เดินทางกลับไปเสียก่อนก็ตาม ก็หาไม่ผลให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

(๒.๑๑) การสืบพยานบุคคลไว้ก่อนตามมาตรา ๒๓๗ ทวิ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุมตัว ย่อมอยู่ในบังคับมาตรา ๑๗๓ ที่ก่อนเริ่มสืบพยาน ดังกล่าว ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ด้วย ถ้าสอบถามผู้ต้องหาแล้วแถลงว่าไม่ได้ต้องการ ทนายความ การสืบพยานผู้เสียหายก่อนฟ้องคดีต่อ ศาลย่อมเป็นไปโดยชอบแล้ว

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๕๗/๒๕๔๕

ป.วิ.อ. มาตรา ๒๓๗ ทวิ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๒ พยานบุคคล ที่กำหนดให้ศาลชั้นต้นที่ได้รับคำร้องจากพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนให้สืบพยานก่อนฟ้องคดีต่อศาล เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า พยานบุคคลซึ่งจะต้องนำมาสืบในภายหน้าจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ยากแก่การนำมาสืบ ดังนี้ การสืบพยานผู้เสียหายดังกล่าว จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗๒ วรรคสอง (อ่านและอธิบายฟ้อง) และ ก่อนสืบพยานศาลก็ได้สอบถามผู้ต้องหาแล้วแถลงว่าไม่ได้ต้องการ ทนายความ การสืบพยานผู้เสียหายก่อนฟ้องคดีต่อศาลจึงเป็นไปโดยชอบแล้ว

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

(๒.๑๒) จำเลยยื่นคำให้การปฏิเสธ แต่ศาล
ยังไม่ได้สอบคำให้การ ต่อมาจำเลยได้แต่ง
ทนายผู้คดีแล้วยื่นคำให้การรับสารภาพ
ตามฟ้อง เมื่อศาลสอบคำให้การฉบับหลัง
แล้ว จำเลยจะกลับอ้างคำให้การปฏิเสธ
ตามฉบับแรกไม่ได้ (ฎีกาที่ ๒๖๓/๒๕๕๑)

การสอบคำให้การจำเลย (ต่อ)

ฎีกาที่ ๒๖๓/๒๕๕๑

จำเลยที่ ๒ ยื่นให้การว่าจำเลยที่ ๒ ไม่ทราบว่าจำเลยที่ ๑ มีพฤติการณ์
จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ แต่ศาลชั้นต้นยังไม่ได้สอบคำให้การจำเลยที่ ๒
ดังกล่าว ต่อมาจำเลยที่ ๒ แต่งตั้งทนายความผู้คดี โดยทนายจำเลยที่ ๒
เรียงและพิมพ์คำให้การจำเลยที่ ๒ ใหม่ มีข้อความว่า จำเลยที่ ๒ ขอให้
การรับสารภาพตามฟ้อง จำเลยที่ ๒ ลงลายมือชื่อไว้ด้วย ศาลชั้นต้นสอบ
คำให้การดังกล่าวแล้ว จำเลยที่ ๒ ยืนยันตามคำให้การนี้ ดังนี้ จำเลยที่ ๒
จะนำคำให้การฉบับแรกมาอ้างเพื่อให้ศาลฟังว่าจำเลยที่ ๒ ไม่ทราบว่า
จำเลยที่ ๑ มีพฤติการณ์จำหน่ายยาเสพติดให้โทษหาได้ไม่

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ บัญญัติว่า “ในชั้นพิจารณา ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษา โดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ เว้นแต่คดีที่มีข้อหา ในความผิดซึ่งจำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนด อัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษ สถานที่หนักกว่านั้น ศาลต้องฟังพยานโจทก์จนกว่าจะ พอใจว่าจำเลยได้กระทำผิดจริง

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ในคดีที่มีจำเลยหลายคน และจำเลยบางคนรับสารภาพ เมื่อศาลเห็นสมควรจะ สั่งจำหน่ายคดี สำหรับจำเลยที่ปฏิเสธ เพื่อให้ โจทก์ฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธนั้น เป็น คดีใหม่ภายในเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้”

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

๑. คดีที่อยู่ในเกณฑ์ต้องสืบพยาน โจทก์
ประกอบคำรับสารภาพของจำเลย

 กฎหมายกำหนดว่าต้องเป็นคดีที่มี
ข้อหาในความผิดซึ่งมีอัตราโทษอย่างต่ำให้
จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือ โทษสถานที่
หนักกว่านั้น

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๑.๑) มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ไม่ได้สนใจโทษขั้นสูง แต่บังคับศาล
ให้สืบประกอบคำรับสารภาพเฉพาะคดีอาญาที่กฎหมายกำหนด
โทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ขึ้นไป หากไม่มีโทษขั้นต่ำ ก็ต้อง
เป็นโทษสถานที่หนักกว่านั้น (เช่น โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือ
ประหารชีวิตสถานเดียว เพราะโทษประเภทนี้ไม่มีขั้นต่ำ)

 ดังนั้น หากเป็นคดีไม่มีโทษขั้นต่ำและไม่ใช้โทษในสถานที่
หนักกว่านั้น ไม่ว่าจะคดีนั้นมีอัตราโทษขั้นสูงหนักเพียงใด ย่อม
ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลต้องสืบพยาน โจทก์ประกอบคำรับ
สารภาพของจำเลย

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

เช่น ความผิดฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตาม พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา ๗, ๗๒ มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลยอมพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานได้

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๖๕๘/๒๕๖๓

คดีนี้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานลักทรัพย์หรือรับของโจร... เมื่อความผิดที่โจทก์ฟ้องมิใช่ข้อหาในความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น จึงไม่อยู่ในบังคับที่ศาลต้องฟังพยาน โจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพในความผิดฐานลักทรัพย์ตามฟ้องจริง โจทก์จึงไม่ต้องนำพยานเข้าสืบ และศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามคำรับสารภาพดังกล่าวได้

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๒๓/๒๕๖๕

ความผิดฐานขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและฐานปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถประเภทผู้ขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพศาลสามารถพิพากษาลงโทษโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานประกอบตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต่อมาจำเลยอุทธรณ์โดยแนบสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถทุกประเภทชนิดที่ ๔ มาทำอุทธรณ์ซึ่งยังอยู่ในระยะเวลาได้รับใบอนุญาตจึงถือได้ว่าเป็นข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานใหม่ที่ไม่เคยปรากฏในสำนวน ศาลอุทธรณ์ควรสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมในปัญหาที่ว่าจำเลยมีใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถดังที่อ้างหรือไม่เสียก่อนตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒๐๘ (๑) ประกอบมาตรา ๒๒๘ และ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ ศาลอุทธรณ์ไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาว่าจำเลยมีใบอนุญาตขับขี่ตามที่อ้าง

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๒๓๖๑/๒๕๖๔

เมื่อความผิดที่โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตาม ป.อ. มาตรา ๒๖๗ และ พ.ร.บ. บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๑๔ (๑) (ที่แก้ไขใหม่) และจำเลยให้การรับสารภาพนั้น กฎหมายมิได้กำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น ศาลจึงพิพากษาคดีโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ทั้งการสืบเสาะและพินิจจำเลยเป็นดุลพินิจของศาล เมื่อเห็นว่าการสืบเสาะและพินิจไม่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาและพิพากษา เนื่องจากจำเลยได้ให้ข้อเท็จจริงตามคำร้องประกอบคำให้การรับสารภาพเพียงพอแล้ว หากศาลจำต้องสั่งให้มีการสืบเสาะพินิจจำเลยทุกกรณีไปไม่

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๓๕๕๐/๒๕๖๐

ความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ (๑) (๓) (๔) วรรคสอง (เดิม) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท เมื่อความผิดในมาตราดังกล่าว ไม่ใช่คดีที่มีอัตราโทษอย่างต่ำจำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้นตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง จึงไม่อยู่ในบังคับที่โจทก์จะต้องสืบพยานประกอบคำรับสารภาพของจำเลยและศาลไม่จำเป็นต้องฟังพยานหลักฐานของโจทก์เสียก่อน หากศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยตามคำรับสารภาพ ก็คงลงโทษจำเลยในบทมาตราดังกล่าวได้ ดังนั้นคดีนี้ศาลชั้นต้นย่อมฟังว่าจำเลยกระทำผิดตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ (๑) (๓) (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ ตามฟ้องได้ โดยไม่ต้องนำสืบพยานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดดังกล่าวจึงเป็นการไม่ถูกต้อง (คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๒๘๖/๒๕๖๓ และที่ ๖๑๖๐/๒๕๖๔ วินิจฉัยเกี่ยวกับการที่จำเลยให้การรับสารภาพตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ ในทำนองเดียวกัน)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๑.๒) คดีที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกไม่ถึง ๕ ปี แม้นที่สุดแล้วศาลจะลงโทษจำคุกเกิน ๕ ปี ก็ไม่ต้องสืบประกอบคำรับสารภาพ

ฎีกาที่ ๒๐๒/๒๕๖๖

ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ถือเอาอัตราโทษอย่างต่ำตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เป็นเกณฑ์ที่ศาลจะต้องฟังพยานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำผิดจริงจึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ คดีนี้มีอัตราโทษอย่างสูงจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยไม่มีอัตราโทษอย่างต่ำ การที่ศาลลงโทษจำคุก ๖ ปี ลดแล้วเหลือ ๓ ปี เป็นกรณีที่ศาลใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษที่จำเลยจะต้องรับ มิใช่เป็นโทษที่กฎหมายกำหนดว่าจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลจึงพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่ต้องสืบพยานโจทก์

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๗๔๕/๒๕๖๖

ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง มิได้ถือเอาอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายบัญญัติเป็นข้อสำคัญแต่ถือเอาอัตราโทษอย่างต่ำจำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปเป็นเกณฑ์ **กล่าวคือ** ในความผิดฐานใดที่มีอัตราโทษอย่างต่ำจำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป หรือความผิดที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือโทษประหารชีวิตสถานเดียว แม้จำเลยให้การรับสารภาพ กฎหมายก็บังคับให้ศาลต้องฟังพยานใจทักจนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริงจึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ...

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

... คดีนี้เมื่อขอหาความผิดตามที่ใจทักฟ้องมีอัตราโทษอย่างสูงจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีหกเดือนถึงสิบปีหกเดือน ถึงแม้โทษจำคุกสิบปีหกเดือนนี้จะเป็นโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกห้าปีแต่ก็เป็นอัตราโทษอย่างสูง ส่วนอัตราโทษอย่างต่ำในความผิดฐานนี้ให้จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีหกเดือนขึ้นไป ซึ่งศาลอาจลงโทษจำคุกจำเลยต่ำกว่าโทษจำคุกสิบปีหกเดือนลงมาถึงจำคุกหนึ่งปีหกเดือนก็ได้ การที่ศาลชั้นต้นวางโทษจำคุกจำเลย ๖ ปี แล้วลดโทษให้กึ่งหนึ่งเนื่องจากจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง จึงพิพากษาลงโทษจำคุก ๓ ปี โดยไม่ได้สืบพยานใจทักประกอบคำให้การรับสารภาพของจำเลยนั้น ย่อมชอบด้วยกฎหมายแล้ว

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๑.๓) คดีที่จำเลยเป็นเด็ก (ไม่ว่าจะเป็นเด็กอายุ
กว่า ๑๕ ปี แต่ต่ำกว่า ๑๘ ปี ตาม ป.อ. มาตรา
๗๕ หรืออายุตั้งแต่ ๑๘ ปี แต่ยังไม่เกิน ๒๐ ปี
ตาม ป.อ. มาตรา ๗๖) ให้พิจารณาอัตราโทษ
ตามกฎหมายเป็นข้อสำคัญ มิใช่พิจารณาโทษที่
ศาลลงแก่จำเลย (ฎีกาที่ ๕๔/๒๕๓๘)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๖๒๐๗/๒๕๓๕

คดีที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ขึ้นไป เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลต้องฟังพยาน โทษที่จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง แม้จำเลยมีอายุ ๑๗ ปีเศษ และถ้าศาลเห็นสมควรลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้ตาม ป.อ. มาตรา ๗๖ ก็ยังคงเป็นหน้าที่ของโจทก์ที่จะต้องสืบพยานให้ได้ความถึงการกระทำผิดของจำเลย เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพและศาลชั้นต้นให้งดสืบพยานแล้วให้เลื่อนไปนัดฟังคำพิพากษา โจทก์มิได้โต้แย้งคำสั่งศาลชั้นต้นคงแต่อุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ลงโทษจำเลยในสถานหนักเท่านั้น ถือว่าโจทก์ไม่ตั้งใจสืบพยานให้เห็นว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ย่อมลงโทษจำเลยไม่ได้ และเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๑.๔) กรณีที่โจทก์ฟ้องจำเลยไม่เต็มข้อหา เช่น ฟ้องฐานพยายาม หรือฐานสนับสนุน ต้องคิดลดอัตราโทษลงมาก่อน (ลง ๒ ใน ๓ เท่ากับลดอัตราโทษลง ๑ ใน ๓ ก่อน) เพื่อพิจารณาว่าอัตราโทษหลังจากลดโทษแล้วยังอยู่ในเกณฑ์ต้องสืบประกอบหรือไม่ (ฎีกาที่ ๘๖๔๒/๒๕๔๒)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๘๖๔๒/๒๕๔๒

โจทก์ฟ้องกล่าวหาว่าจำเลยกระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ วรรคสาม (ชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ จำคุกตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาท ถึงสี่แสนบาท) **ประกอบด้วยมาตรา ๘๐** ซึ่งกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพตามฟ้องในชั้นพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น ศาลก็ต้องฟังพยานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง จึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๑.๕) ข้อหาความผิดในขณะฟ้องและจำเลยให้การรับสารภาพนั้น มีอัตราโทษที่ต้องสืบพยานประกอบหากระหว่างพิจารณามีกฎหมายแก้อัตราโทษจำคุกใหม่เป็นอย่างต่ำจำคุกไม่ถึง ๕ ปี หรือไม่มีอัตราโทษขั้นต่ำ ซึ่งทำให้ไม่ต้องสืบประกอบคำรับสารภาพศาลยอมพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปได้ (ฎีกาที่ ๓๔๖๕/๒๕๔๘)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๖๖๐๒/๒๕๔๗

แม้ขณะเกิดเหตุ กฎหมายจะบัญญัติโทษสำหรับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จำคุกขั้นต่ำตั้งแต่ ๕ ปี ขึ้นไปก็ตาม แต่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นได้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดโทษจำคุกขั้นต่ำเป็นตั้งแต่ ๔ ปี ขึ้นไป เมื่อกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะศาลทำการพิจารณาเป็นเช่นนี้ ฉะนั้น ในการวินิจฉัยกรณีตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ จึงต้องถือตามนั้น การที่ศาลจะต้องฟังพยาน โทษหรือไม่ เป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายวิธีพิจารณาดังนั้น เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพศาลยอมมีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่ต้องฟังพยาน โทษก่อน

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

๒. ผลของการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง

✿ หากคดีอาญาใดอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องสืบพยานประกอบคำรับสารภาพ แต่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามคำรับสารภาพ โดยไม่มีการสืบประกอบ ศาลสูงจะพิพากษายกฟ้อง โจทก์ หรือยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วยื่นไปให้พิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี โดยพิจารณาว่ากระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบนั้นเป็นความพลั้งเผลอผิดพลาดของโจทก์หรือของศาลชั้นต้น

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๒.๑) หากเป็นความผิดของโจทก์ที่แถลงว่าไม่ติดใจสืบพยาน โจทก์ประกอบคำรับสารภาพ ย่อมถือว่าโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมาสืบจนเป็นที่พอใจ แก่ศาลว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ฉะนั้น การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยย่อมเป็นการไม่ชอบ ศาลอุทธรณ์จะพิพากษากลับยกฟ้อง โจทก์

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๕๔/๒๕๓๘

ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง แม้จำเลยมีอายุ ๑๖ ปีเศษ และถ้าศาลเห็นสมควรพิพากษาลงโทษก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงกึ่งหนึ่งตาม ป.อ. มาตรา ๗๕ **แต่ก็ยังคงเป็นหน้าที่ของโจทก์ที่จะต้องสืบพยานให้ได้ความถึงการกระทำผิดของจำเลย** เมื่อปรากฏว่าจำเลยให้การรับสารภาพ โจทก์จำเลยแถลงไม่สืบพยาน ศาลชั้นต้นจึงไม่ฟังคำพิพากษาและได้อ่านคำพิพากษาให้โจทก์จำเลยฟังได้ในวันนั้นเอง ถือว่าโจทก์ไม่ได้สืบพยานให้เห็นว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ย่อมลงโทษจำเลยไม่ได้ การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาลงโทษจำเลยจึงไม่ถูกต้อง ปัญหาแม้จำเลยมิได้ยกขึ้นต่อสู้ไว้แต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและพิพากษายกฟ้อง โจทก์ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

หมายเหตุ แต่ถ้าความผิดที่จำเลยรับสารภาพ มีอัตราโทษอย่างต่ำจำคุกไม่ถึง ๕ ปี ศาลย่อมพิพากษาลงโทษจำเลยในวรรคนั้นได้

ฎีกาที่ ๕๕๑/๒๕๓๖

ความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๓๑๗ วรรคสาม มีอัตราโทษอย่างต่ำจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หากจำเลยให้การรับสารภาพก็เป็นหน้าที่ของโจทก์ที่จะต้องนำสืบพยานหลักฐานประกอบคำรับสารภาพของจำเลยและศาลจะต้องฟังพยานหลักฐานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ เมื่อโจทก์แถลงไม่คิดสืบพยาน โจทก์จึงไม่มีพยานหลักฐานที่จะให้ศาลฟังลงโทษจำเลยในบทมาตราดังกล่าวได้ แต่เมื่อความผิดในมาตราดังกล่าวในวรรคแรกมีอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ศาลลงโทษจำเลยในบทมาตราดังกล่าวได้เฉพาะในวรรคแรกเท่านั้น เมื่อศาลอุทธรณ์วางโทษจำเลยไม่ถูกต้อง ศาลฎีกาขอที่จะยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขเสียให้ถูกต้องได้ เนื่องจากเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๒.๒) หากเป็นความผิดของศาล เพราะโจทก์แถลงขอสืบพยานประกอบแล้ว แต่ศาลชั้นต้นเห็นว่าไม่เข้าเกณฑ์ที่ต้องสืบประกอบจึงสั่งงดสืบพยานโจทก์แล้วพิพากษาลงโทษจำเลย ศาลอุทธรณ์จะพิพากษายกฟ้องโจทก์ไม่ได้ แต่จะยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วย้อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี (ฎีกาที่ ๒๕๕๖/๒๕๕๑)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๒.๓) การสืบพยานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยไม่จำเป็นต้องสืบให้ได้ความชัดเจนปราศจากข้อสงสัยดังเช่นคดีที่จำเลยให้การปฏิเสธ (ฎีกาที่ ๑๐๔๕/๒๕๖๔)

ฎีกาที่ ๔๒๗๖/๒๕๖๔

คดีที่จำเลยให้การรับสารภาพ โจทก์มีหน้าที่ต้องนำพยานหลักฐานมาสืบประกอบคำให้การรับสารภาพเพื่อพิสูจน์ว่าจำเลยกระทำความผิดตามที่ฟ้อง และศาลจะต้องฟังพยานหลักฐานของโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยกระทำความผิดจริงจึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ นั้น โจทก์ไม่จำเป็นต้องนำสืบให้ได้ความชัดเจนปราศจากข้อสงสัยดังเช่นคดีที่จำเลยให้การปฏิเสธ เพียงมีพยานมาสืบให้เป็นที่พอใจศาลว่าจำเลยกระทำความผิดจริงตามคำรับสารภาพ ก็เป็นการเพียงพอที่จะลงโทษจำเลยโดยอาศัยพยานหลักฐานนั้นได้แล้ว

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

๓. กรณีที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยทำผิดหลายกรรม เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ย่อมฟังได้ว่าจำเลยกระทำผิดตามจำนวนกรรมที่โจทก์ฟ้อง (ฎีกาที่ ๔๐๑๘/๒๕๖๒ และที่ ๑๓๔๐/๒๕๖๐)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๕๐๑/๒๕๖๕

การสับเปลี่ยนชนบัตร์ฉบับจริงของผู้เสียหายทั้งสี่และได้ไปซึ่งชนบัตร์ฉบับจริงของผู้เสียหายทั้งสี่ตามที่จำเลยกับพวกร่วมกันหลอกลวงผู้เสียหายทั้งสี่เป็นความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง แต่การที่จำเลยกับพวกร่วมกันมีชนบัตร์ปลอมไว้แล้วนำออกใช้สับเปลี่ยนกับชนบัตร์ฉบับจริงของผู้เสียหายทั้งสี่เป็นการมีไว้เพื่อนำออกใช้ตามความใน ป.อ. มาตรา ๒๔๔ ประกอบมาตรา ๒๔๗ เป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่มีการรับชนบัตร์นั้นไว้เพื่อนำออกใช้โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นชนบัตร์ปลอม ไม่ใช่เมื่อมีการนำออกใช้ การกระทำความผิดทั้งสองฐานดังกล่าว จำเลยกับพวกย่อมมีเจตนาประสงค์ต่อผลแตกต่างกันและสามารถแยกการกระทำแต่ละความผิดได้ การกระทำของจำเลยกับพวกจึงเป็นความผิดฐานร่วมกันมีไว้เพื่อนำออกใช้ซึ่งชนบัตร์ของรัฐบาลต่างประเทศปลอม ซึ่งเป็นความผิดต่างกรรมกับความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๒๖๐๒/๒๕๖๔

ตามฟ้องโจทก์นอกจากจะบรรยายว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชื่อมหาวิทยาลัยสันติภาพ โลก ป. โดยไม่ได้รับใบอนุญาตแล้ว ฟ้องข้อต่อมายังบรรยายว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันจัดการศึกษาระดับปริญญาโดยไม่ได้รับอนุญาต และกระทำด้วยประการใด ๆ ใ้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าตนมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับปริญญา ซึ่งสามารถแยกเจตนาของจำเลยทั้งสองในการกระทำความผิดตามฟ้องแต่ละข้อได้ การกระทำความผิดของจำเลยทั้งสองตามฟ้องแต่ละข้อเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน หาเป็นกรรมเดียวไม่

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๑๕๑-๑๑๕๓/๒๕๖๔

การใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ ๒๖ ครั้ง แม้มีความมุ่งหมายเพียงอันเดียวคือเพื่อลักเอาเงินของโจทก์ร่วมไปจากบัญชี แต่เงินในบัญชีมีจำนวนมากไม่อาจลักเอาไปเสียทีเดียวในครั้งเดียวได้ เพราะธนาคารวางระเบียบเกี่ยวกับจำนวนเงินที่อาจถอนออกโอนได้ในแต่ละวันไว้ก็ตาม แต่การใช้จำนวน ๒๖ ครั้ง นั้น ได้กระทำต่างวันต่างเวลากันและต่างสถานที่กัน มิได้กระทำต่อเนื่องกัน ทั้งยังมีโอกาสที่จะยับยั้งในแต่ละครั้ง จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๒๘๕๓/๒๕๖๔

ความผิดฐานเป็นช่องโหว่ตาม ป.อ. มาตรา ๒๑๐ กับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กร
อาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน
กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อเอาผิดแก่ผู้ที่สมคบกันเพื่อจะกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น
และเป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่มีการสมคบกัน โดยไม่ต้องลงมือกระทำความผิดอื่นอีก
การกระทำความผิดฐานนี้ โงงประชาชน แม้จะคาบเกี่ยวอยู่ในช่วงเวลาการกระทำ
ความผิดดังกล่าวด้วย แต่ก็เป็นที่เห็นได้ว่าจะต้องมีการสมคบกันเพื่อกระทำความผิด
ฐานนี้ โงงประชาชนเสียก่อนอันเป็นความผิดสำเร็จแล้วจึงจะมีการลงมือกระทำ
ความผิดฐานนี้ โงงประชาชนต่อจากนั้นไป ซึ่งเป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากกัน
ดังนี้ ย่อมเป็นการกระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันตาม ป.อ. มาตรา ๕๑

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

หมายเหตุ

อย่างไรก็ตาม แม้โจทก์จะฟ้อง
จำเลยมาหลายกรรมและจำเลยให้การรับ
สารภาพ แต่ตามพฤติการณ์ที่บรรยายมา
ในฟ้อง ศาลเห็นว่าเป็นกรรมเดียว ย่อม
ลงโทษกรรมเดียวได้

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๖๓๓/๒๕๖๔

จำเลยปลอมลายมือชื่อ ข. ในฐานะผู้แทนนิติบุคคลผู้เสียหายที่ ๑ ในสัญญาเงินกู้จำนวน ๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท สัญญาเงินกู้เบิกเกินบัญชีจำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และสัญญามอบสิทธิเรียกร้องเงินฝากเป็นประกันจำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และปลอมลายมือชื่อ ข. ในฐานะส่วนตัว ในสัญญาค้ำประกันสองฉบับเพื่อค้ำประกันสัญญาเงินกู้ข้างต้น หลังจากนั้นจำเลยนำสัญญาทุกฉบับไปใช้อ้างแสดงต่อพนักงานของโจทก์ร่วมเพื่อขอกู้ยืมเงินในเวลาเดียวกัน ดังนี้ แม้สัญญาดังกล่าวจะเป็นเอกสารคนละฉบับกัน แต่จำเลยทำขึ้นโดยมีเจตนาเดียวกันคือเพื่อมุ่งหมายที่จะให้ได้เงินจากโจทก์ร่วมเป็นหลัก การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๒๓๓๓-๒๓๔๑/๒๕๖๔

จำเลยมีเจตนาเดียวในการเผาป่าที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ของทุกสำนวนคดี คือเพื่อจะพักอาศัยในป่าที่เกิดเหตุจนถูกจับดำเนินคดีขณะนอนในศาลาซึ่งตั้งอยู่ในป่าในเวลากลางคืนหลังเที่ยง แม้จำเลยจะจุดไฟหลายครั้งเผาป่าหลายแห่ง แต่ป่าที่เกิดเหตุอยู่ละแวกเดียวกัน การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียว

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๑๘๗๕/๒๕๖๔

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจำเลยที่ ๑ ร่วมกันประกอบธุรกิจรับฝากชำระค่าสาธารณูปโภคผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการให้บริการทางการเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในวัตถุประสงค์ของบริษัท จำเลยที่ ๑ ก่อนได้รับอนุญาต การกระทำของจำเลยทั้งสี่อยู่ที่ไม่ได้ขออนุญาต ก่อนดำเนินธุรกิจมาแต่ต้นตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๓ และ พ.ร.ฎ. ว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ เป็นการกระทำความผิดเพียงกรรมเดียว หากใช้ความผิดหลายกรรมทุกครั้งที่ใช้บริการทางการเงิน อิเล็กทรอนิกส์ไม่

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๒๗๕/๒๕๖๒

การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันบุกรุกเข้าไปในบ้านของผู้เสียหายที่ ๑ เพื่อร่วมกันทำร้ายผู้เสียหายที่ ๑ และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ซึ่งเป็นของผู้เสียหายที่ ๑ ในคราวเดียว และเป็นการกระทำต่อผู้เสียหายที่ ๑ ต่อเนื่องกันไปไม่ขาดตอน การกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นและฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แม้ โจทก์บรรยายฟ้องแต่ละข้อหาต่างกรรมต่างวาระกันมา ก็ไม่ทำให้การ กระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันได้

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

๔. กรณีคำรับสารภาพของจำเลยที่ไม่ถือว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้อง

(๔.๑) จำเลยกล่าวอ้างในคำรับสารภาพว่าไม่รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิด เท่ากับให้การปฏิเสธว่าไม่มีเจตนากระทำความผิด (ฎีกาที่ ๕๑๑๔/๒๕๓๑, ๕๕๕๗/๒๕๕๓)

A ให้การรับสารภาพตามฟ้อง เพื่อประโยชน์และสะดวกในการพิจารณาของศาล ถือว่าให้การปฏิเสธ

B ให้การรับสารภาพเพราะถูกหลอกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด

C ให้การว่าไม่รู้ว่สิ่งที่เป็นความผิด แต่เมื่อผิดก็รับสารภาพ

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

หมายเหตุ แต่หากจำเลยให้การว่ากระทำความผิดไปเพราะความรู้อำนาจไม่ถึงการณ์ ถือว่าไม่ใช่คำให้การปฏิเสธ แต่เป็นการขอบรรเทาโทษ

ฎีกาที่ ๒๒๗๔/๒๕๒๕

เมื่อศาลอ่านอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังครั้งแรกจำเลยที่ ๒ ปฏิเสธ ในวันเดียวกันขอให้การใหม่เป็นรับสารภาพฐานรับของโจรตามฟ้อง ตามคำให้การที่ศาลจดไว้การที่จำเลยที่ ๒ แกลงต่อศาลว่ากระทำไปโดยรู้อำนาจไม่ถึงการณ์เพราะจำเลยที่ ๑ นำเช็คมาให้และบอกว่าให้เอาไปขึ้นเงินเป็นค่าเช่าบ้านนั้น เพื่อขอให้บรรเทาโทษ ลงโทษโดยสถานเบา ไม่ใช่คำให้การว่ามีเจตนากระทำความผิด

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๔.๒) จำเลยให้การว่ากระทำความผิดของตนมีกฎหมายยกเว้นความผิด ยกเว้นโทษ ถือว่าเป็นคำให้การปฏิเสธ

ฎีกาที่ ๑๓๒๐/๒๕๑๓

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยหมิ่นประมาทโจทก์ด้วยการใส่ความทำหนังสือร้องเรียน กล่าวหาโจทก์แล้วส่งไปโฆษณาตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ จำเลยให้การว่าได้ร้องเรียนจริง โดยส่งคำร้องเรียนไปลงหนังสือพิมพ์ด้วยความสุจริต เพื่อความชอบธรรม ป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับจำเลยตามคลองธรรมและเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ข้อความที่ร้องเรียนเป็นความจริง ขอพิสูจน์ความจริง ดังนี้ เท่ากับจำเลยต่อสู้ว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดเพื่อมิให้ต้องรับโทษตาม ป.อ. มาตรา ๓๒๕ (๑) และมาตรา ๓๓๐ เป็นคำให้การปฏิเสธ

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๔.๓) จำเลยรับสารภาพในความผิดที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ศาลลงโทษไม่ได้

ฎีกาที่ ๒๕๔๐/๒๕๕๑

โจทก์ฟ้องจำเลยว่ากระทำความผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ฯ มาตรา ๔, ๖, ๓๔ และตาม ป.อ. มาตรา ๒๘๗ จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง แต่เมื่อจำเลยเป็นเพียงลูกจ้างรับจ้างจำหน่ายจึงไม่ต้องตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. ควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ฯ มาตรา ๖ ที่ประสงค์จะลงโทษเฉพาะผู้ประกอบการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิกหรือด้วยวิธีการอื่นใด แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพตามฟ้องและศาลชั้นต้นสอบโจทก์แล้ว โจทก์ไม่คิดไล่สืบพยาน ก็ไม่อาจพิพากษาลงโทษจำเลยในข้อหาความผิดตาม พ.ร.บ. ควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ฯ ได้ ทั้งนี้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๘๕

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๔.๔) ความผิดฐานนำพาของกลางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร หรือฐานซื้อ รับไว้ซึ่งของ กลางดังกล่าว หรือในความผิดฐานลักทรัพย์หรือรับของ โจร จำให้การของจำเลยต้องชัดเจนว่ารับสารภาพฐานใด กันแน่ (ฎีกาที่ ๓๘๖๘/๒๕๔๑ และที่ ๘๘๕๘/๒๕๕๘)

(๔.๕) ความผิดที่จำเลยให้การรับสารภาพและไม่ต้องสืบ ประกอบ ศาลจะไม่ลดโทษโดยอ้างว่าจำเลยจำนนต่อ หลักฐานไม่ได้ (ฎีกาที่ ๑๐๗๖๖/๒๕๕๑)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๖๒๘/๒๕๕๒

คดีที่จำเลยให้การรับสารภาพและ โจทก์มิได้สืบพยาน ย่อมไม่อาจ กล่าวได้ว่าโจทก์มีพยานหลักฐานเป็นอย่างไร และจำเลยจำนน ต่อพยานหลักฐานเช่นว่านั้น ดังนั้น คำรับสารภาพของจำเลย ย่อมเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี เหตุบรรเทาโทษตาม ป.อ. มาตรา ๘๘ สมควรลดโทษให้แก่จำเลย แม้ปัญหาข้อนี้ จำเลยมิได้ฎีกา แต่ศาลฎีกาก็มีอำนาจ ใช้ดุลพินิจ ลงโทษจำเลยให้เหมาะสมตามความผิดได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๑๕, ๒๒๕

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๔.๖) โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษบทหนักซึ่งมีอัตราโทษต้องสืบประกอบ เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ แม้โจทก์ไม่สืบพยาน แต่บทเบา มีอัตราโทษอย่างต่ำจำคุกไม่ถึง ๕ ปี ศาลย่อมลงโทษเบาได้ ทั้งนี้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ และ ๑๕๒ วรรคท้าย

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๔๕๒๖/๒๕๕๕

โจทก์ไม่ได้นำสืบให้เห็นว่าองค์เทพเจ้า ก. องค์เทพเจ้า ด. องค์เทพ ซ. พร้อมอุปกรณ์เป็นวัตถุในทางศาสนาพุทธหรือศาสนาใด และเกี่ยวข้องกับทางศาสนาพุทธหรือศาสนาใด เพราะเหตุใด อย่างไร จึงรับฟังไม่ได้ว่าองค์เทพเจ้าทั้งสามองค์พร้อมอุปกรณ์เป็นวัตถุในทางศาสนา แม้จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพในความผิดฐานรับของโจรตามฟ้อง แต่ความผิดฐานรับของโจร โดยมีเหตุฉกรรจ์ ตาม ป.อ. มาตรา ๓๕๗ วรรคสาม กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป ศาลต้องฟังพยานหลักฐานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยที่ ๑ ได้กระทำความผิดจริงจึงจะลงโทษได้ เมื่อฟังไม่ได้ว่า องค์เทพเจ้าทั้งสามพร้อมอุปกรณ์เป็นวัตถุในทางศาสนาแล้ว ย่อมไม่อาจลงโทษจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานรับของโจร โดยมีเหตุฉกรรจ์ ตาม ป.อ. มาตรา ๓๕๗ วรรคสาม ได้ คงลงโทษได้เพียงมาตรา ๓๕๗ วรรคหนึ่ง

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

๕. คำรับสารภาพของจำเลยในกรณีต่าง ๆ

(๕.๑) กรณีโจทก์ฟ้องขอให้เพิ่มโทษ หรือบวกโทษที่รอหรือขอให้นับโทษต่อ หากจำเลยให้การว่ารับสารภาพผิดตามข้อหา หรือรับสารภาพตลอดข้อหา ต้องแปลว่าจำเลยรับสารภาพในข้อหาซึ่งเป็นข้อสำคัญแห่งมูลฟ้องเท่านั้น หาได้รับสารภาพในข้อหาที่ขอให้เพิ่มโทษ บวกโทษหรือนับโทษต่อด้วยไม่ (ฎีกาที่ ๖๖๘/๒๕๘๑, ๖๐๔๓/๒๕๔๐)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๕.๒) กรณีโจทก์ฟ้องขอให้เพิ่มโทษ หรือบวกโทษที่รอหรือขอให้ นับโทษต่อ หากจำเลยให้การว่ารับสารภาพ หรือรับสารภาพตามฟ้อง หรือรับสารภาพตามฟ้อง โจทก์ตลอดข้อกล่าวหา ต้องแปลว่าจำเลยยอมรับสารภาพตามฟ้องในข้อที่ขอให้เพิ่มโทษ บวกโทษ หรือนับโทษต่อด้วย (ฎีกาที่ ๕๗๘/๒๕๖๒, ๔๕๒๑/๒๕๖๑)

(๕.๓) กรณีโจทก์ฟ้องขอให้เพิ่มโทษ หากศาลมิได้สอบถามคำให้การจำเลยในเรื่องดังกล่าว แต่โจทก์อ้างส่งบันทึกคำให้การชั้นสอบสวนที่จำเลยยอมรับในเรื่องดังกล่าวว่าเป็นความจริง ศาลย่อมเพิ่มโทษจำเลยได้

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๕๔๘/๒๕๖๑

คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องถึงคดีที่โจทก์อาศัยเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษและมีคำขอให้เพิ่มโทษจำเลยที่ ๑ แม้ศาลชั้นต้นไม่ได้สอบคำให้การจำเลยที่ ๑ ว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษ แต่โจทก์ได้อ้างส่งบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ ซึ่งให้การว่า เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกในความผิดฐานลักทรัพย์ และพ้นโทษเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และจำเลยที่ ๑ ยังเบิกความตอบทนายจำเลยทั้งสองถามถึงว่า จำเลยที่ ๑ พ้นโทษออกจากเรือนจำกลางสุรินทร์ในข้อหาลักทรัพย์ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ต่อมาอีก ๒๗ วัน ก็ถูกจับกุมคดีนี้ อันสอดคล้องกับบันทึกคำให้การดังกล่าวและได้ความตรงกับคดีที่โจทก์อ้างเป็นเหตุขอให้เพิ่มโทษตามฟ้อง ถือว่าโจทก์นำสืบให้ปรากฏข้อเท็จจริงนั้นแล้ว จึงเพิ่มโทษจำเลยที่ ๑ ตามคำขอโจทก์ได้

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๕.๔) เมื่อจำเลยรับสารภาพว่าเป็นบุคคลเดียวกันกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อแล้ว หลังจากนั้นศาลอนุญาตให้โจทก์ขอแก้ฟ้องเกี่ยวกับหมายเลขคดีที่ขอให้นับโทษต่อเพราะพิมพ์ผิดพลาด ต้องถือว่าจำเลยยังคงรับข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ (ฎีกาที่ ๘๐๔๔/๒๕๔๗)

๖. รายงานการสืบเสาะของพนักงานคุมประพฤติ ศาลใช้ประกอบดุลพินิจในการลงโทษเท่านั้น มิใช่พยานหลักฐานในการรับฟังเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือบริสุทธิ์ของจำเลย (ฎีกาที่ ๒๕๔๔/๒๕๔๔ และที่ ๕๘๔/๒๕๔๕)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

ฎีกาที่ ๖๔๔๒/๒๕๖๒

แม้ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีอำนาจที่จะนำข้อเท็จจริงตามรายงานการสืบเสาะและพินิจของพนักงานคุมประพฤติมาประกอบดุลพินิจในการกำหนดโทษแก่จำเลย แต่ไม่อาจนำมารับฟังในฐานะพยานหลักฐานเพื่อวินิจฉัยการกระทำของจำเลยที่ถูกฟ้องด้วยไม่ โดยหากเห็นว่าการกระทำของจำเลยตามรายงานการสืบเสาะและพินิจขัดแย้งกับคำฟ้องของโจทก์และคำรับสารภาพของจำเลย ก็ชอบแต่จะให้ศาลชั้นต้นสืบพยานเพิ่มเติมให้ชัดเจน คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ จึงเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

หมายเหตุ ศาลยังสามารถนำข้อเท็จจริงจากคำให้การของจำเลยในชั้นสอบสวนที่พนักงานสอบสวนส่งศาลชั้นต้นในชั้นไต่สวนคำร้องขอฝากขัง ซึ่งจำเลยไม่คัดค้าน มาประกอบดุลพินิจในการลงโทษได้

ฎีกาที่ ๒๑๔๔/๒๕๕๐

การที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ หยิบยกข้อเท็จจริงที่ว่า “จำเลยพาวัตถุระเบิดของกลางไปในบริเวณงานสวนสนุก” มาจากคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลย ซึ่งพนักงานสอบสวนอ้างส่งต่อศาลชั้นต้นในชั้นไต่สวนคำร้องขอฝากขังครั้งที่ ๑ โดยที่จำเลยมาศาลในวันดังกล่าวและแถลงไม่คัดค้านการฝากขังและลงลายมือชื่อไว้ในคำให้การพยานผู้ร้องและรายงานกระบวนการพิจารณา โดยศาลอุทธรณ์ภาค ๓ นำมาใช้ประกอบดุลพินิจในการลงโทษ ซึ่งจำเลยให้การรับสารภาพ หากใช่เป็นการรับฟังข้อเท็จจริงนอกฟ้องนอกสำนวนไม่

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

๗. คดีที่จำเลยให้การรับสารภาพและไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ต้องสืบประกอบนั้น มิได้หมายความว่าศาลจะต้องพิพากษาลงโทษจำเลยเสมอไป (ฎีกาที่ ๓๓๖/๒๕๓๓)

👤 ถ้าศาลเห็นว่าจำเลยมิได้กระทำความผิด หรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด ศาลย่อมพิพากษายกฟ้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๘๕

👤 หากศาลเห็นว่าสมควรให้มีการสืบพยานหลักฐานก่อนมีคำพิพากษา ก็เป็นอำนาจของศาลที่จะมีคำสั่งให้กระทำได้ เช่น ให้ศาลชั้นต้นสืบพยานเพิ่มเติม (ฎีกาที่ ๓๓๖/๒๕๓๓ และที่ ๔๓๕๐/๒๕๖๔)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๗.๑) คดีที่โจทก์บรรยายฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด หรือการกระทำของจำเลยตามฟ้องไม่เป็นความผิด แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลไม่อาจลงโทษจำเลยได้ (ฎีกาที่ ๓๓๒๒/๒๕๖๐)

ฎีกาที่ ๑๕๔๒/๒๕๖๕ แม้ความผิดข้อหาฆ่าผู้อื่นในครอบครัว โดยไม่ได้รับใบอนุญาตและพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร ซึ่งจำเลยให้การรับสารภาพ ศาลสามารถพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ก็ตาม ...

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

แต่เมื่อมีการสืบพยานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยในข้อหาชิงทรัพย์ในเคหสถาน โดยมีและใช้อาวุธปืนและโดยใช้ยานพาหนะแล้ว พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบได้ความเพียงว่าจำเลยใช้ปืนอัดลมขู่ผู้เสียหายไม่ให้ขัดขืนจนผู้เสียหายเกิดความกลัว แต่โจทก์มิได้นำสืบให้เห็นว่าปืนอัดลมดังกล่าวมีคุณสมบัติและระบบการทำงานซึ่งใช้ส่งเครื่องกระสุนปืนได้ อันจะเป็นอาวุธปืนตามบทนิยามคำว่า “อาวุธปืน” แห่ง พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ กรณีจึงไม่อาจสันนิษฐานให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยได้ ...

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

... และคดีต้องฟังข้อเท็จจริงว่าเป็นอัดลมดังกล่าวมิใช่อาวุธปืนตาม พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ แต่เป็นเพียงสิ่งเทียมอาวุธปืน อันถือไม่ได้ว่าเป็นอาวุธ โดยสภาพตามความหมายของบทนิยามในมาตรา ๑ (๕) แห่ง ป.อ. การกระทำของจำเลยจึงไม่มีความผิดข้อหาใช้อาวุธปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับใบอนุญาต พาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร และชิงทรัพย์ โดยมีและใช้อาวุธปืน

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๓.๒) คดีที่จำเลยให้การรับสารภาพและไม่อยู่ใน
เกณฑ์ต้องสืบประกอบ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษ
จำเลยแล้ว จำเลยจะอุทธรณ์ว่าไม่มีเจตนากระทำ
ผิดไม่ได้ เพราะเป็นข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกับคำรับ
สารภาพกับเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้ว โดย
ชอบในศาลชั้นต้น (ฎีกาที่ ๑๖๕/๒๕๖๒)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

หมายเหตุ แต่ถ้าเป็นคดีที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้
จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่า
นั้น ซึ่งเป็นคดีที่ต้องสืบประกอบคำรับสารภาพ
จำเลยย่อมสามารถอุทธรณ์ได้ว่าพยานหลักฐาน
ของโจทก์ไม่มีน้ำหนักลงโทษจำเลยได้ (ฎีกาที่
๑๒๓๑/๒๕๕๕ และที่ ๒๘๓๕/๒๕๔๐)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

๘. คดีที่มีจำเลยหลายคน จำเลยบางคนรับสารภาพและบางคนปฏิเสธ ศาลอาจสั่งให้แยกฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธเป็นคดีใหม่ได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๖ วรรคท้าย

(๘.๑) คดีที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธในคดีเดิมเป็นคดีใหม่นั้น โจทก์ต้องฟ้องคดีใหม่ตามข้อหาที่โจทก์ได้เสนอตามฟ้องเดิมเท่านั้น จะฟ้องในข้อหาอื่นไม่ได้ (ฎีกาที่ ๘๓๑/๒๕๐๒)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๘.๒) คดีที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธในคดีเดิมเป็นคดีใหม่นั้น หากโจทก์ไม่มีคำขอให้นับโทษต่อ ศาลนับโทษต่อให้ไม่ได้ (ฎีกาที่ ๑๖๔๓/๒๕๑๔)

(๘.๓) เมื่อโจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธเป็นคดีใหม่แล้ว โจทก์ต้องระบุพยานใหม่ จะใช้บัญชีระบุพยานในคดีเดิมไม่ได้ (ฎีกาที่ ๒๓๘๕/๒๕๒๒)

(๘.๔) เมื่อโจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธเป็นคดีใหม่แล้ว คำขอให้ริบของกลางของจำเลยที่ปฏิเสธในคดีเดิมย่อมสิ้นสภาพไปด้วย (ฎีกาที่ ๔๑๕๐/๒๕๒๕)

จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา (ต่อ)

(๘.๕) เมื่อโจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธเป็นคดีใหม่แล้ว ผู้เป็นจำเลยในคดีเดิมยอมไม่ใช้คู่ความในคดีใหม่ ศาลจะนำเหตุซึ่งอยู่ในส่วนลักษณะคดีในคดีใหม่มาพิพากษาตลอดไปถึงจำเลยที่รับสารภาพในคดีเดิมไม่ได้ (ฎีกาที่ ๑๖๔๓/๒๕๑๔)

(๘.๖) เมื่อโจทก์แยกฟ้องจำเลยที่ปฏิเสธเป็นคดีใหม่แล้ว ผู้เป็นจำเลยในคดีเดิมยอมไม่ใช้คู่ความในคดีใหม่ โจทก์ในคดีใหม่ยอมอ้างจำเลยในคดีเดิมเป็นพยานได้ (ฎีกาที่ ๑๒๘๘/๒๕๖๑)

